

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 101. Pontifex Lotharingii Cardinalis discessum edoctus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](#)

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

rum numero suffragia numerarentur,
„potius Schisma, quam Synodus pro-
„moveretur, nec etiam ex doctrina, aut
„scientia, sed ex consecratione, & ma-
„num impositio Episcopi redduntur
„in Sacro-fanctis illis cœtibus legitimi
„judices: doctrina enim interdum re-
„peritur major in laicis, quam in Epi-
„scopis: quapropter per summam pro-
„videntiam Deus tam incertæ doti, qua-
„lis est scientia, certam fidei firmita-
„tem minime alligavit: quippe aliquan-
„do Episcopi idiotæ, aut rufis suffra-
„gio id fuit confectum, quod a com-
„pluribus doctissimis confici non po-
„tuerat.,,

§. CI.

Pontifex Lotharingii Cardinalis di- scessum edocet.

Interea summus Pontifex, qui Lotha-
ringium Cardinalem ad Synodum
venturum nunquam credidit, imo si
veniret, (*) valde pertimuerat, haud
am-

(*) Non modo Pontifex, sed omnes Viri
probi, quietisque studiosi non tam Lotharin-
gii adventum, quam iniqua illius molimina
pertimescebat: hinc Pallavicinus l. c. ita ha-
bet: *Graves dubitationes de Conciliis Lotha-
ringi, deque perturbationibus, quas ille Catho-
licis*

Sæcul. XVI. amplius de ejus adventu dubitare poterat, postquam Romam venerat Mannensis Abbas, quem Lotharingius ad Papam ablegabat, ut illum de suo:

A.C. 1562.

Galliis discessu, ac proximo ad Concilium adventu certiorem redderet: insuper ipse met Cardinalis ex S. Dionysio oppido die decima Septembris hunc anno ad Papam literas dabat, haec exponens: „jussu, ac Reginæ, Regis N. „varræ, Dynastarum, & Præfulum Gal. „liæ, totiusque Ecclesiæ Gallicanæ pre- „cibus atque proborum omnium, & „niversi populi lacrimis coactus fui ad „opus illud suscipiendum, ad quod una „cum Episcopis, ac Theologis doctis, „& Catholicis iter aggressus sum: ne „que quidquam attentabo, quod Sancti „tati vestræ displicere poterit, cum ipse „met Apostolicam Sedem supra omnia „post Deum venerer; proin, ne grave- „tur Sanctitas vestra fidem adhibere

ii,

licis ditionibus afferre posset, peculiares non erant Pontificis, ac Pontificiorum, sed communes prudentibus ministris eorum Principum, quorum in eo non nisi quies universalis intererat: nec silentio præterire debuisset ad eam rem Subvis id, quod ipsi pluribus modis innoverat, Venetos Oratores in eam Sententiam ad Senatum prescripsisse: sed silentium rei cognitæ narratione incognitorum ab eo rependitur.

,iis, quæ meo nomine Mannensis Ab- Sæcul. XVI.
„bas exponet. A.C. 1562.

§. CII.

*Episcopi, ac Doctores hunc Cardi-
nalem comitantes.*

Hunc Cardinalem comitabantur Epi- Labbe Col-
scopi Metensis, Virodunensis, Ebroi- leet. Conc.
censis, Sueffionensis, Meldensis, Do- tom. 14.
lensis, Cenomanensis, Tutelanus, Ni- p. 903. &
colaus de Gallere Senonensis Archi- seqq.
episcopus, Petrus Duvalius Episcopus
Sagiensis, Joannes Morvillerius Aure-
lianensis Episcopus, Antistes Catalau-
nensis, Abbas Sancti Petri ad Montem,
Philippus du Bec Episcopus Venetenis,
ac postea Nannetenis, & demum Rhe-
mensis Archiepiscopus, Ægidius Spi-
fame, Episcopus Niveriensis, Bernar-
dus Delbene Episcopus Nemausensis,
Ludovicus de Bueil Episcopus Vene-
tiensis, Stephanus Boucherus Coroso-
pitensis Episcopus, Antonius le Cirice
Abrincensis Praeful, Petrus Albertus
Convenensis, Joannes Clausse Epi-
scopus Senecensis, & denique Franci-
fiscus de la Valette Episcopus Vabrensis.

Ex Doctoribus vero a Parisina Fa-
cultate unanimi suffragio die decima
sexta Septembris nominati, cum præ-
fato Cardinale numero duodecim ad-
venerant, iisque erant: Nicolaus Mail-
lard,